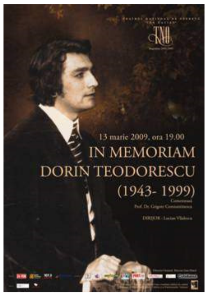
Recviem pentru un print

(Costin Popa – 14 martie 2009)

Zece ani de la trecerea în lumea umbrelor a lui Dorin Teodorescu, prinţul operetei, urmaşul legendarilor Nae Leonard şi Ion Dacian! Momentul a fost comemorat recent la Teatrul Naţional de Operetă bucureştean printr-un concert special. Iniţiativa a aparţinut prof. univ. dr. Grigore Constantinescu, un apropiat al regretatului artist şi autor al volumului **Dorin Teodorescu – Imaginea unui destin**, iniţiativă preluată imediat de directorul general Răzvan Ioan Dincă şi directorul artistic Daniel Eufrosin.

Desfăşurată sub genericul **In memoriam Dorin Teodorescu (1943-1999)**, seara a cuprins pagini din operetele în care a strălucit cel omagiat: **Ţara surâsului, Paganini** şi **Văduva veselă** de Lehár, **Prinţesa circului** de Kálmán, **Vânzătorul de păsări** de Zeller, **Victoria şi-al ei husar** de Paul Abraham, **Voievodul ţiganilor** de Johann Strauss. Solişti au fost Silvia Şohterus, Doina Scripcaru, Mioara Manea Arvunescu, Daniela Vlădescu, alături de... şapte tenori: Alfredo Pascu, Cătălin Mustaţă, Marius Manea, Răzvan Săraru, Liviu Indricău, Marius Olteanu şi, cel mai aplaudat, Călin Brătescu. Orchestra Teatrului Naţional de Operetă „Ion Dacian" a fost condusă de Lucian Vlădescu. Presărate printre piesele vocale, momente filmate pe platourile TV cu cel care a fost Dorin Teodorescu au rememorat vizual chipul şi arta acestuia. A fost contribuţia la program a cunoscutei şi apreciatei realizatoare de televiziune Luminiţa Constantinescu.

După un emoţionant cuvânt introductiv al directorului artistic Daniel Eufrosin, a revenit profesorului Grigore Constantinescu onoarea de a prezenta serata, intercalând paginilor muzicale cuvinte izvorâte din suflet, rostite cu har, impregnate de iubire şi admiraţie pentru memoria artistului Dorin Teodorescu, fostului director al Operetei Dorin Teodorescu, omului de deosebită calitate Dorin Teodorescu.

Publicul, care a umplut până la refuz sala teatrului, a aplaudat şi a ovaţionat îndelung.

Strada Dorin Teodorescu şi Piaţa Ludovic Spiess

Cu prilejul concertului, finalizarea cu succes a unui generos demers a fost anunţată public de prof. Constantinescu. La iniţiativa directorului general al Operei Naţionale Române Timişoara, Corneliu Murgu, primăria municipiului de pe Bega a hotărât să atribuie unei străzi numele Dorin Teodorescu. Ce minunată atitudine de recunoaştere a valorii unui cântăreţ reputat! Brevetul sosit prin fax a fost înmânat soţiei celui dispărut chiar în cadrul seratei.

Mă gândesc că, la Bucureşti, imediat după stingerea din viaţă a ilustrului tenor Ludovic Spiess, acum mai bine de trei ani, o propunere similară a fost înaintată Primăriei Capitalei, iniţativă care a fost susţinută imediat de presă, de criticii muzicali şi, ca mare personalitate din străinătate, de Ioan Holender, directorul Operei de Stat din Viena. Iniţiativa viza ca Piaţa Operei Bucureştene să fie denumită Piaţa Ludovic Spiess, ca omagiu adus marii cariere pe care tenorul a desfăşurat-o pe celebre scene ale lumii, în România şi la Bucureşti. Primar General era pe atunci Adriean Videanu.

Însuşi Ioan Holender promisese să onoreze momentul prin prezenţa sa la inaugurare. Ei bine, nu s-a făcut nimic!

Mă întreb dacă actualului edil-şef al Capitalei, prof. univ. dr. Sorin Oprescu, i-a fost adusă la cunoştinţă această mai veche propunere, rămasă în suspensie. Sunt convins că nu! Probabil că documentaţia zace uitată prin vreun ungher de birou.

Cum Primarul General este cunoscut drept un iubitor al artelor şi un generos susţinător al iniţiativelor vizând eternizarea memoriei marilor reprezentanţi ai culturii române, sunt convins că, dacă ştia, ar fi pus imediat în aplicare demersul.

Este firesc ca Piaţa Operei Naţionale să se numească Piaţa Ludovic Spiess! Fiind vorba despre un spaţiu public nelocuit, cetăţenii n-ar fi nici măcar tracasaţi cu schimbarea adreselor din actele de identitate. Patru-cinci plăci indicatoare cu noua denumire, o ceremonie frumoasă de dezvelire a lor, câteva vorbe de suflet şi gata. Cu costuri modice s-ar împlini un gest de mare nobleţe. N-am dreptate, domnule Primar General?